

Mořem plout

Do řady!

Ty a já v moři ztracený, daleko pryč nás odnes proud,
motor jen škyt a nechce jít, lodí se z místa nejde hnout.
Neboj se, kámo, máme čas, jistě nás někdo zachrání,
nemá proč strach mít žádnéj z nás, jen klidně seď a doufej.
(Mořem plout), lodí nám houpá línej proud.

Zoufale obzor prohlížím, za sebou třetí svítání,
nechci to říct, teď už to vím - anděl nás žádnéj nezachrání.
Čtvrtej den není už co pít, tímhle tím pádlem na hraní,
k břehům se trochu přiblížit musíme aspoň zkoušet.

Lod' se nám z místa nehýbá, pádluju mnohem víc z nás dvou,
to ty jsi těžkej - víc než já, vím už, proč lod' nám nechce plout.
Nakonec každej musí sám, budu to já - a ty to víš,
dva, to je moc pro vratkej prám, usneš a už se nevzbudíš.
(Mořem plout), lodí nám cloumá divnej proud.

V spánku se těžko ubráníš, rozhodlo už mý svědomí,
vlny do lodi naráží, uspí tě - jen poslouchej...
(Mořem plout), lodí mi houpá línej proud.